РЕШЕНИЕ

№ 4760

София, 04.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Второ отделение, в съдебно заседание на единадесети април две хиляди и двадесет и трета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СЕВДАЛИНА ЧЕРВЕНКОВА

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФКА КЕМАЛОВА

РАДОСТИН РАДКОВ

при секретар Антоанета Стоилова и с участието

на прокурора Камелия Николова изслуша докладваното

от съдията Стефка Кемалова

по административно дело № 1865 / 2023 г.

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК, във връзка с чл. 219 ЗУТ.

Образувано е по касационна жалба на А. Кехая, подадена чрез адвокат И. Гавазов, против Решение № 354/30.12.2022 г., постановено по административно дело № 190/2022 г. по описа на Административен съд - Смолян, с което е отхвърлена жалбата му срещу Заповед № К-267/25.05.2022 г. на Кмета на Община Доспат, нареждаща премахването на незаконен строеж „Масивна сграда - пристройка на едни етаж към жилищна сграда“, находяща се в УПИ IV - 22, кв. 6 по плана на [населено място], общ. Доспат.

В касационната жалба се сочи неправилност на съдебното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и необоснованост, поради което се иска неговата отмяна, след което да се отмени процесната заповед. Касационната жалба се поддържа от адвокат Гавазов, който моли да бъде уважена по съображенията, изложени в нея и в писмено становище.

Ответната страна - Кмет на Община Доспат се представлява от адвокат Кисьов, който оспорва касационната жалба и изразява доводи в подкрепа на обжалваното решение, доводи за което се съдържат в писмен отговор.

Представителят на Върховна административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, поради което предлага оспореното решение да бъде оставено в сила.

Върховният административен съд, състав на Второ отделение счита касационната жалба за процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, а разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол пред Административен съд - Смолян е заповед, с която на основание чл. 225а, ал. 1 ЗУТ, на А. Кехая е наредено да премахне пристройка на един етаж към жилищна сграда с обща застроена площ от 12 кв.м., квалифицирана като незаконен строеж по смисъла на 225, ал. 2, т. 2 ЗУТ - изградена без строителни книжа.

Въз основа на приетите по делото доказателства, съдът правилно е установил относимите факти, въз основа на което е извършил цялостна проверка за законосъобразност на оспорената заповед, след което е приел, че е издадена от компетентен орган, в съответната форма, при спазване на административно-производствените правила и на материално-правните разпоредби. Възприетите от съда правни изводи се споделят от настоящата съдебна инстанция, тъй като са обосновани и законосъобразни.

Установено е, че процесната пристройка е второстепенна с обслужващо домакинско предназначение, тоест е строеж на допълващото застрояване, изграден без строителни книжа. Основният спор по делото е свързан с преценката за търпимост на строежа, тъй като е реализиран в периода преди 1987 г., тоест попада в приложното поле на § 16, ал. 1 ПР ЗУТ. С оглед безспорно установеното разположението на пристройката, която отстои на средно разстояние от 1,125 м. от границата със съседния имот - УПИ III - 27, то същата правилно не е квалифицирана от съда като търпима, тъй като не съответства както на строителните правила приложими за този вид сгради, разписани в чл. 121, ал. 1 от Наредба № 5 за правила и норми по териториално и селищно устройство от 1977 г ., така и на сега действащите, съдържащи се в чл. 42, ал. 3 ЗУТ. Съгласно посочените норми постройките на допълващото застрояване следва да са на разстояние от вътрешните граници на урегулирания поземлен имот най-малко 3 метра или най-малко 1,5 метра от южна, югозападна и югоизточна граница към съседния урегулиран поземлен имот при отклонение от южната посока до 45 градуса. В случая строежът се намира от североизточната граница към съседния УПИ, тоест минимално изискуемото разстояние от вътрешната регулационна граница следва да е 3 метра. Това нормативно изискване за минимално разстояние от съседен имот не може да бъде преодоляно посредством съгласие от собствениците му, поради което без значение е представената пред

настоящия съд декларация от един от съсобствениците на УПИ III - 27, с която изразява съгласие със съществуването на пристройката на разстояние по-малко от законово предвиденото.

Неоснователно е възражението, развито в касационната жалба за това, че строежът е погрешно индивидуализиран, което било самостоятелно основание за отмяна на заповедта. Съществен порок във формата на заповед за премахване на незаконен строеж би бил налице, когато същият не е индивидуализиран в достатъчна степен с посочване на параметри, обем, характеристики и местоположение, така, че възниква съмнение кой е строежът, предмет на принудително изпълнение. Когато е налице такова основателно съмнение, заповедта подлежи на отмяна само на това основание, тъй като биха могли да бъдат засегнати законни права както на адресата на заповедта, така и на трети лица, посредством премахване на друг законно изграден строеж. В конкретния случай не е налице такъв недостатък във формата на оспорената заповед. Действително е налице известно несъответствие в точното местоположение на пристройката, отразено в окомерната скица, която е част от констативния акт и действителното такова според експертното заключение на вещото лице. Това несъответствие обаче не е съществено, доколкото от съдържанието на констативния акт и заповедта, не възниква съмнение, кой е строежът подлежащ на премахване - посочен е видът му, конструкцията и неговите параметри, както и това, че е долепен до основната жилищна сграда. Освен това, не е спорно, че към момента на издаване на заповедта няма друга пристройка към жилищната сграда в имота освен процесната, поради което не възниква съмнение за това кой е строежът, разпореден за премахване.

Не е имало твърдения, респективно не са представени доказателства за започнало или приключило производство по узаконяване на строежа, поради което същият като изграден без строителни книжа, нетърпим и неузаконен, подлежи на премахване.

Въз основа на изложените мотиви, неоснователни са твърденията на касационния жалбоподател за неправилност на съдебното решение по смисъла на чл. 209, т. 3 АПК. Съдебното решение е постановено при правилно приложение и тълкуване на относимите материално-правни норми. Решението е и обосновано, като въз основа на правилно установените от съда обстоятелства, са възприети мотивирани и логически издържани правни изводи.

По изложените мотиви и като съобрази, че оспореното решение е валидно, допустимо и постановено при отсъствие на посочените касационни основания, същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, в полза на Община Доспат следва да се присъдят сторените съдебно-деловодни разноски в размер на 1250 лева за платено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Върховният административен съд, състав на Второ отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 354/30.12.2022 г., постановено по административно дело № 190/2022 г. по описа на Административен съд - Смолян.

ОСЪЖДА А. Кехая, [ЕГН], да заплати в полза на Община Доспат, съдебно-деловодни разноски в размер на 1250 лева.

Решението не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,

секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ СЕВДАЛИНА ЧЕРВЕНКОВА

ЧЛЕНОВЕ: /п/ СТЕФКА КЕМАЛОВА

/п/ РАДОСТИН РАДКОВ